

Zprávy z farnosti

03/2005

Kde máme P. Františka?

No přece ve městě Milwaukee státu Wisconsin, což je federální stát na severu USA u Velkých jezer (vstup do Unie 29. 05. 1848). Wisconsin hraničí na severu se státy Minnesota a Michigan, na jihu se státem Illinois. Na východě je Wisconsin ohraničený jezerem Michigan a na západě státy Minnesota a Iowa. Převážně mírně zvlněný povrch modelován ledovcem s řadou morén a jezer. Hlavní město Madison.

Rozloha 65 503 čtvereční míle. Nejvyšší bod 1 951 stop (Timms Hill). Nejnižší bod 581 stop (Lake Michi-

Děčín - Podmokly

gan). Nejvyšší teplota 114 F (13.07.1936 Wisconsin Dells). Nejnižší teplota -54 F (24.01.1922 Danbury). Počet obyvatel (roku 2000) 5 363 675. Průměrná délka života 75,36 let. Největší město (2000) Milwaukee, které je zároveň 17. největší město USA. Hlavní řeky: Wisconsin River, Mississippi River, St. Croix River, Chippewa River. Hlavní jezera: Lake Michigan, Lake Superior, Lake Winnebago. Hlavní odvětví: Pěstování kukuřice, sóji, cukrové třtiny. Významný je chov skotu; rozsáhlá produkce mléka, másla a sýra. Průmysl (zejména hutnický, elektrotechnický, strojírenský, dřevozpracující, potravinářský, chemický) je soustředěn na jihovýchod do Milwaukee a okolí...

Na otázku, proč tam ale jel, jaké to tam bylo - vám odpoví nejlépe sám při setkání na naší faře. Uvidíte pravděpodobně i nějaké ty obrázky...

R. S.

Papežská ročenka 2005

Právě zveřejněná papežská ročenka informuje mj. o vytvoření 10 nových biskupství, 6 metropolitních sídel a o jmenování 171 biskupů v průběhu roku 2004.

Celosvětové statistiky vycházející z údajů získaných v roce 2003 ukazují, že oproti předcházejícímu roku vzrostl celkový počet katolíků o 15 milionů. Celkem jich tak na světě žije 1 miliarda 86 milionů. Necelá polovina (49,8 %) katolických křesťanů obývá americký kontinent, 25,8 % jich žije v Evropě, 13,2 % v Africe, 10,4 % v Asii a 0,8 % v Oceánii.

V katolické církvi působí 405 450 kněží (z čehož je 268 041 diecézních).

Přestože oproti předchozímu roku počet kněží vzrostl, celosvětově poklesl počet seminaristů. Z celkem 112 373 bohoslovců jich je přes 37 tisíc v amerických seminářích a téměř 28 tisíc studuje v Asii. V Evropě je oproti tomu dnes pouze 24 387 seminaristů, což je pouze o 2,5 tisíce více než v Africe.

Annuario Pontificio 2005 bylo zveřejněno ve Vatikánu v pondělí 31. ledna 2005.

Vatikán/VIS

Co škodí a co prospívá přátelství aneb

Žijeme jen pro sebe?

Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě (Řím 14, 7).

Přátelství uzavíráme většinou spontánně. Ačkoliv můžeme, a dokonce máme přátele vyhledávat, nesmíme si takový vztah nijak plánovat. Stejně tak je nepřipustné zvolit si předem nějakého člověka a nutit ho k přátelství s námi proti jeho vůli. Jakýkoli takový pokus je od samého počátku odsouzen k neúspěchu. Při budování vztahu přátelství se nesmíme uchýlit ani k náznaku násilí. Manipulace se svobodou druhých vyvolává přesně opačný účinek - odtáhnou se od nás.

Přátelství vzniká a roste v ovzduší bezprostřednosti a svobody, bez křečovitosti. Mnozí z těch, kteří touží po přátelství, zůstávají věčně sami právě z toho důvodu, že jejich hledání přítele je poznamenáno přílišným neklidem a psychickým nátlakem. Čím větší úsilí při „hledání“ přítele vyvinou, tím beznadějnější jsou plody jejich usilovných snah. Veliká emocionální nenasytnost plynoucí z nedostatečného přijetí vlastního života je vnitřně ochromuje a připravuje je o bezprostřednost. Ti, po jejichž přátelství touží, před nimi začnou utíkat, protože mají strach z manipulace a z ohrožení své svobody.

Hledání přátel a budování vztahu s nimi vyžaduje alespoň minimální dávku odpoutanosti od sebe a od svých potřeb. „Nenarodili jsme se (totiž) jenom sami pro sebe. Část naší existence požaduje vlast, další část naši přátele,“ prohlašuje Cicero. Svatý Pavel, který stavěl přátelství s Ježíšem na nejvyšší příčku žebříčku hodnot, vyznává: Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána (Řím 14, 7-8).

K navázání přátelství je nezbytné věřit v ně. Zmíněná víra se obvykle rodí už v prvních letech dětství. Pohádky a vyprávění pro děti jsou prosyceňy vírou ve svět a v možnost vzniku přátelství. „V bájích bývá silný oporou slabému, dobrý prošťáček přemáhá silného zloducha a Boží stvoření - ptáci, zvěř, hadí a hmyz - se vracejí k přátelství s člověkem“ (Maria Rodziewiczówna).

*O přátelství s Józefem Augustynem
vydalo Karmelitánské nakladatelství*

- Kde je v Písmu řeč o povolání kardiologa? (Ez 36, 26: „Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“)
- „Vlak má zpoždění už víc než půl hodiny,“ stěžuje si cestující u výpravčího. „Buďte klidný, pane, jízdenka platí tři dny.“

Okénko do knihovny

autor: M. A. Trappová
název: S písní kolem světa
z obsahu:

Jak dlouho to takhle půjde? Děti se vrátily ze školy se zprávou, že staří učitelé, ba dokonce i ředitel, byli vyměněni. „Dnes ráno nám ve škole řekli, že naši rodiče jsou milí, staromódní lidé, kteří nerozumějí nové straně. Máme je nechat na pokoji a nestarat se o ně. Jsme nadějí národa, nadějí celého světa. Nikdy nemáme hovořit doma o tom, co se učíme.“ „Maminko, jen si poslechni, co jsem se dnes učila ve škole,“ – a oči malé Rosemarie na mne vystrašeně pohlédly. „Učitel nám řekl, že Ježíš byl jen špinavý židovský kluk, který utekl svým rodičům. To je všechno. Je to pravda, maminko?“ „Maminko, učitelka chce, abys přišla do školy,“ oznamovala Lorli, hrdá premiantka. Šla jsem tam nazítří. Nová učitelka byla docela přátelská. „Musíte něco udělat se svou holčičkou, nebo se brzo dostanete do vážných nesnází,“ varovala mě. „Když jsme včera zpívali naši novou hymnu (jen ztěžím jsem se ovládnout, abych sebou netrhla při slově „naši“), ani neotevřela ústa. Když jsem se jí zeptala, proč nezpívá s námi, odpověděla: tatínek prý řekl, že by si raději dal rozdrčené sklo do čaje nebo skončil život na hnojišti, než aby někdy zazpíval tuto hymnu. Příště bych to musela hlásit“... a přátelský výraz v jejích očích náhle zmizel. Poděkovala jsem jí a vracela jsem se s těžkým srdcem domů. Večer jsem si vzala Lorlinku na klín a pokoušela jsem se jí celou věc vysvětlit: „Podívej se, Lorli. Nesmíš nikdy, nikdy – rozumíš, říkat ve škole cokoli, co slyšíš doma. Jestli to budeš dělat, dají tatínka do koncentračního tábora a maminku dají také do koncentračního tábora a také Ruperta a Agátu a všechny tvé bratry a sestry. Všichni přijdeme do koncentračního tábora, jestli nebudeš mlčet. Rozuměla jsi mi?“ Poslouchala s vyvalenými očima a pak kývla. A za několik dní: „Maminko, učitelka s tebou chce zase mluvit.“ „Copak se stalo?“ myslala jsem si a šla jsem do školy s těžkými obavami. „Milostivá paní, tohle je poslední výstraha. Když jsme cvičili náš nový pozdrav ‘Heil Hitler’, vaše děvče nechtělo zvednout ruku a stiskla rty. Ptala jsem se jí několikrát, co to znamená, a ona odpověděl: Maminka řekla, že nesmím ve škole opakovat nic z toho, co se říká doma. Jinak dají tatínka a maminku a všechny mé sestry a bratry do koncentračního tábora. Jistě chápete, že to už jde příliš daleko.“ Ano, to jsem pochopila. Vrátila jsem se domů a vypravoval jsem to Georgovi. Uklidňoval mě: „Do konce roku zbývá jen několik týdnů. Nezapomeň, že jsme ve víru nekrvavé revoluce. S takovými věcmi je třeba počítat. Časem se to uklidní. Brzy může vypadat všechno docela jinak.“ Tak hovořily jeho rty, ale oči ho zrazovaly...

... A skutečně. U vedlejšího stolu seděl vůdce německého národa, obklopený šesti nebo osmi SS-many. Všichni pili pivo, ale Hitler pil malinovou šťávu, neboť k jeho nečetným ctnostem patřilo, že se ani nedotkl alkoholu, ani nejedl maso. Příštích padesát minut jsme měli prvotřídní příležitost pozorovat spasitele Třetí říše z bezprostřední blízkosti. V jeho tělesné strážci byl patrně nějaký velmi dobrý vtipálek, poněvadž každých pár minut vybuchli všichni v takovou bouři smíchu, jaká se nehodí do slušné společnosti. Nejveselejší ze všech byl „On“. Plácal se do stehen a chechtal se tak srdečně, že se dvakrát zakuckal. Vstal a znovu dopadl na židli smíchem bez sebe. Řídké vlasy mu padaly do čela, rukou mával ve vzduchu, proslavený knírek se mu třásl – byl na něho otřesný pohled. Kdyby člověk nebyl tak hluboce ovlivněn tím, že tento muž rozhodoval o osudu mnoha milionů lidí, ani by se na něho podruhé nepodíval. Vypadal jako docela, docela obyčejný člověk, trochu vulgární, nepřiliš vzdělaný – ani trochu se nepodobal hrdinovi ve stříbrném brnění. Jaká skvělá příležitost pozorovat ho zblízka v okamžiku, kdy se zřejmě choval zcela nenuceně. Přesto se to nedalo příliš dlouho vydržet. Bylo to deprumující.

připravila M. J.

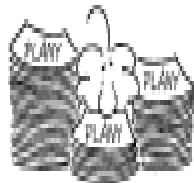
&

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

&

Farní rada

Zpráva z 9. zasedání Farní rady ze dne 9. 1. 2005

V tomto příspěvku máte možnost se seznámit s tím, co Farní rada probírala v neděli 9. ledna.

Program jednání:

- **1. Charita**

Činnost charity skončila - dále bude fungovat jen jako nové charitní sdružení. Chybí však dobrovolníci, kteří by toto charitní sdružení tvořili a pomáhali charitní činnosti. Bylo by dobré, kdyby lidé nabídli sami své síly s tím, v čem by mohli pomáhat. Dále by bylo třeba, aby se ozvali ti, kteří pomoc potřebují, případně někdo na tyto lidi upozornil, nejlépe páteru Františku Jiráskovi. Mohlo by se jednat například o návštěvu starších lidí, nákupy, rozmluvu a podobně. Je třeba podchytit i ty, kteří stárnou a pomoc v budoucnu teprve budou potřebovat.

- **2. Předávání svatyněk**

Je třeba zjistit, jak probíhá předávání svatyněk. Zkontaktovat vedoucí skupinek a tuto činnost případně obnovit.

• **3. E-mail pana Holady**

Pan Ing. Holada žádá, abychom zdůraznili farníkům nutnost účasti ve volbách a doporučili jim podpořit v nich KDU-ČSL. FR se domnívá, že je třeba účastnit se voleb, ale výběr subjektu je čistě osobní věcí každého. Dobrou věc lze podpořit modlitbou.

• **4. Koncerty v kostele**

Bylo konstatováno, že v našem kostele v poslední době postrádáme koncerty a jiné akce. Přitom například písničkář Petr Lutka s manželkou nabízejí možnost koncertů (za honorář a cestovní náklady) s výběrem připravených programů, či sestavení podle přání. Mohlo by jít o hezkou akci, je však třeba nalézt organizátora, který by byl schopen takovéto kulturní záležitosti připravit. Je to výzva farníkům!

• **5. Účetnictví**

Podvojně účetnictví, jehož zahájení se plánovalo pro malé organizace (i jednotlivé farnosti) od 1. ledna 2005, bylo odloženo o dva roky. Problém účetnictví dlečeze je tedy odsunut, ale naše farnost podnikne určité přípravné práce.

zapsala Milada Altmrová

Zpráva z 10. zasedání Farní rady ze dne 13. 2. 2005

Nyní následuje další zápis z jubilejního desátého zasedání Farní rady, konaném v neděli 13. února. Sešli se všichni členové, aby prošli jednak starší body, jednak diskutovali o bodech nových.

Program jednání:

• **1. Ukončení činnosti charity**

FR dosud postrádá oficiální zprávu o ukončení činnosti farní charity. Pan Macoun přislíbil, že požádá paní Martinu Wolfovou o písemnou zprávu do Farního zpravodaje, kde bude zdůvodněno proč a za jakých okolností bylo ukončeno působení charity v Děčíně.

V souvislosti se zaniknutím charity přestal působit ve farní radě pan Lukáš Herich, neboť byl za charitu do FR jmenován.

• **2. Podněty od farníků**

Jak jsme se zprostředkovaně dozvěděli od P. Františka Jiráska, někteří farníci mají zájem o konání poutí. FR je ochotna tento zájem podpořit, ale je nutné pro tyto účely získat vhodného organizátora, který by zajistil vše potřebné (doprava, cíl poutí ...).

V nejbližší době je možné zúčastnit se 16. dubna 2005 „Setkání rodin“, na které se mohou zájemci přihlásit v Ústí nad Labem. Podrobnosti zjistí a dá do vývěsky v kostele P. Jirásek.

• **3. Programy pro seniory**

FR hledá dobrovolníka pro práci se seniory. V kostele ve vývěsce bude umístěn letáček pro zájemce, kde bude upřesněno jak by mohla setkání seniorů vypadat (doba konání, částečně i náplň, atd.).

• 4. Koncerty a kulturní akce

Pan Macoun přislíbil, že požádá svého bratra, aby se ujal organizace koncertů i jiných kulturních akcí, které je možno realizovat v našem kostele.

zapsala Jaroslava Škodová

Příští setkání farní rady se uskuteční 13. března 2005 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

Pasivní kouření snižuje dětem IQ

Nová studie prokazuje, jak moc by měli být rodiče – kuřáci obezřetní vůči svým potomkům. Pokud je totiž vystavují pasivnímu kouři ze svých zapálených cigaret, vážně mohou snižovat jejich IQ, a ovlivnit tak jejich další budoucnost.

Výsledky žáků, jejichž rodiče před nimi kouří a vlastně je tak nutí vdechovat cigaretový kouř, jsou oproti dětem nekuřáků horší v matematice, čtení a jiných testech mentálních schopností.

Ačkoli se o nežádoucích účincích pasivního kouření ví dlouho a stále se proti němu bojuje, vystaveno mu zůstává podle výzkumů více než čtyřicet procent dětí. Ty totiž ani ve svých domovech nenalézají před nebezpečným tabákovým dýmem ochranu. A právě zjištění, že kouř může u dětí způsobovat nejen rakovinu, ale také snižovat jejich mentální schopnosti, by se mělo stát oporou pro další boj s pasivním kuřáctvím.

Odborníci tvrdí, že tato studie je výjimečná tím, jak se pasivní kuřáctví u dětí prokazovalo. Zatímco dotazníky nemusejí být moc spolehlivé, vědci testovali krev dětí na přítomnost látky nazvané kotinin. Tato chemická sloučenina se v krvi objevuje poté, co je dotyčný vystaven, byť pasivně,

cigaretovému kouři. Experti testovali na čtyři a půl tisíce dětí, měřili jim množství kotininu v krvi a také zkoušeli jejich inteligenční schopnosti.

„Rozsah snížení v testech je velmi značný. Při vystavení dítěte pasivnímu kouření jsme prokázali pokles IQ o dva až pět bodů na škále,“ potvrdila doktorka Kimberly Yoltonová.

KORZO, 31. 01. 2005

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2004	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Součet	77 040 Kč	18 233 Kč	22 464 Kč	

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2005	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	16 373 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	Na záplavy v Asii
Únor	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	26 444 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2005			6. března	3. dubna
1. května	5. června	3. července	7. srpna	4. září
2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			6. listopadu	4. prosince

vlakové spojení - POZOR, byla změna JŘ:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:00	Dolní Žleb	14:18	16:00	17:23
Čertova Voda	13:18	14:10	Čertova Voda	14:23	16:05	17:28
Dolní Žleb	13:23	14:15	Děčín hlavní nádr.	14:33	16:15	17:38

Credo

... **ODTUD PŘIJDE SOUDIT ŽIVÉ I MRTVÉ** ...

(18. pokračování)

Jestli skutečně Krista uznáme jako Pána a Soudce, pak se od nás vyžaduje, abychom to vyznali. To, že Kristus je soudce znamená, že jenom to, co se podobá jeho životu, jenom to, co se shoduje s jeho životem a postojem. Jenom to obstojí, nic jiného. Nejde především o nějaké suverénní posouzení našeho života, ale na Kristu je vidět, co za něco stojí, co je dobré. A tak se člověk vlastně soudí sám svým životem. Jestliže si všímá lidí nepatrných, ponížených, potřebných - jako si všímal Kristus, kvůli kterým Kristus vlastně přišel - pak na soudu obstojí. Jestliže se s Kristem shoduje, pak na tom soudu může obstát. Jestliže si jich nevšímá, jestliže je přehlíží, jestliže je dokonce přehlíží ve jménu vyšších ideálů Božích, pak neobstojí.

V téhle myšlence soudu je však také obrovská naděje a impuls k dobrému životu, protože sycení hladových, odívání nahých, navštěvování nemocných jsou vesměs věci, které se v životě celkem moc „nerentují“, za to vás nikdo příliš nepochválí. Skrz tohle to v životě nikam daleko nedotáhne, jsou to věci, u nichž člověk zůstává zpravidla bez odměny.

A tady je řečeno: má to smysl. Má smysl jít touto nevýnosnou cestou, protože tohle je cesta Kristova a on je soudcem, čili jemu patří budoucnost. Jemu patří rozhodování, kdo do téhle budoucnosti vkročí a kdo ne. Tedy ten, kdo jde touto cestou, se skutečně nemýlí - ten na tom skutečně neprodělá.

Tohle je pro nás velice potřebné: vědět, že tedy Soudcem je Kristus - a nikoli můj soused, ani můj spolupracovník, ani poměry, ve kterých žiji, ani převládající názory, ani okamžitá výhodnost, tak jak se v mém životě jeví. Tohle všechno jistě nějakým způsobem můj život soudí, ale tento soud není vůbec důležitý. Není vůbec důležité, abych obstál v očích svého souseďa, převažujících názorů spolupracovníků, nadřízených atd. To pro mne

není důležité, protože i když mne oni soudí, toto jejich odsouzení má platnost pouze dočasnou. I když oni mne odmění, oslaví, vyznamenají, postaví nahoru, má to zase platnost dočasnou.

Ale jestli mne Kristus odsoudí, má to platnost věčnou a jestli mne Kristus ospravedlní, přijme za svého - dá mne na pravici, má to opět platnost věčnou. Tohle člověk potřebuje naléhavě vědět, protože jinak se neorientuje v životě a bude dělat stejné hlouposti, jako mnozí kolem něj. Bezděky totiž jejich hodnocení přijme za své. Nakonec každý z nás to ví, že občas si řekne, nebo aspoň slyší: „Já bych tohle udělal, ale co by tomu řekli druzí?“ To znamená, že soudcem na svém životem přijímáme toho druhého a ne Krista.

Samozřejmě, že můj život v případě následování Krista se začne tím okamžikem podstatně lišit od mnoha ostatních, začnu-li jednat tak, abych obstál na Kristově soudu. Ale to musíme vzít, to si nelze odmyslet.

Není tedy myšlenka Kristova soudu něčím, čím bychom se navzájem měli strašit, a není to něco, co by se nás teď nedotýkalo, co by bylo až někde daleko vpředu. Je to něco, co se nás velice týká - a co je pro nás velkou nadějí, pokud to dobře vidíme, protože tady máme potvrzení, že jakékoliv usilování o dobro i o to nejnepatrnější a nejskromnější má cenu a to dokonce věčnou. Kdežto to, co není dobré, co před Kristem neobstojí, to je „pro kočku“, to je „seno, protože to shoří“.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

F Sobota pro mladá manželství - 5. března 2005 Diecézní dům kardinála Trochty Litoměřice, Komenského 4, začátek v 10 hodin. *Program:* Partnerská komunikace - Odpuštění - Odpoutání se od rodičů. *Pořadatel:* Diecézní centrum pro rodinu. *Přednášející:* P. Martin Davídek, Bc. J. Merhautová.

Milí manželé, tato témata byla vytipována jako nejožehavější ve vašem mladém manželství. Proto vás srdečně zvu na tuto sobotu. Odpolední blok od 13:30 do 17:00 bude sestaven z interaktivního povídání, zážitkové tematické besedy s ukázkami rodinných konstalací. Je možno rozebrat i konkrétní životní situace. Pro každého je možnost oběda (50 Kč)

v Diecézním domě, pokud mi zatelefonujete nebo zašlete přihlášku s vyznačením, že oběd chcete. Moc se těším na setkání s vámi - využijte této příležitosti ke zkvalitnění vašeho vztahu. *Přihlášky zasílejte:* Iva Růžičková, Husitská 128/32, 417 41 Krupka; tel: 606 501 897, e-mail: dcpr.ltm@tiscali.cz.

- F Tajemství a podstata Velikonoc** - Často slavíme různé svátky, aniž bychom si uvědomovali, jak vznikly, co je jejich podstatou. Proč je pořád ještě slavíme, mají význam i v našem současném životě? Co vůbec znamenají jednotlivé sváteční symboly? Pokud vás zajímají tyto otázky, zveme vás 14. března 2005 od 17. hodin na setkání s panem Martinem Davídkem - farářem Římsko-katolické církve - do malého sálu hlavní městské knihovny v Děčíně IV. Vstup volný.
- F 31. diecézní setkání mládeže** - 19. března jako pokaždé na jaře v Litoměřicích. Motto: „Přišli jsme se mu poklonit.“ (Mt 2, 2) Dopolední program od 9:30 v kině Máj, odpolední skupinky od 14:45 v Diecézním domě kardinála Trochty (DDKT). Možnost svátosti smíření odpoledne v DDKT a přede mší svatou v katedrále. Mše svatá na závěr setkání bude slavená v 16:30 otcem biskupem Pavlem v katedrále. Ubytování zajištěno od pátku do neděle v DDKT. Bližší informace na DCM.
- F Familyfest** - Olomouc 16. dubna 2005 od 9:30 do 17:00, sál SIDIA, tř. Kosmonautů 29. Součástí programu bude celoplanetární satelitní spojení od 15:00 do 16:30. Organizátorem akce je hnutí Nové rodiny ve spolupráci s dalšími křesťanskými, muslimskými, buddhistickými i občanskými sdruženími a hnutími, která se angažují pro zlepšování života rodin.

Co je Familyfest? Celosvětová slavnost spojující rodiny všech zemí, kultur, ras a náboženství konaná pod záštitou UNESCO, UNICEF a dalších mezinárodních organizací. Tvoří jej 120 souběžných celodenních Familyfestů v celém světě a více než 500 společných míst, kde budou diváci sledovat část programu v televizi nebo přes internet.

Program Familyfestu: umělecká vystoupení, zkušenosti ze života a diskuse a dialogy na aktuální témata týkající se rodiny. V odpolední části se pomocí satelitu vytvoří 6 přímých dvoustranných satelitních spojení Říma s Brusel, Manilou, Sao Paolem, Teheránem, Tokiem a Torontem. Ze záznamu budou odvysílány i příspěvky z Krasnojarska a z Nairobi. Vznikne tak jediná celosvětová událost, jejímiž hosty budou význačné osobnosti různých kultur, které se zúčastní místních kongresů a nabídnou svůj pohled a odpovědi na otázky zajímavější rodiny z celého světa.

Cílem Familyfestu je představit pozitivní pohled na rodinu, základní buňku společnosti, která může všude přispívat k vytváření míru a jednoty celé lidské rodiny. V jeho průběhu bude představen nový celosvět-

tový humanitární projekt Nových rodin na podporu výstavby domů pro rodiny v nouzi, zejména pro oběti přírodní katastrofy v jihovýchodní Asii. Zazní vystoupení nebo poselství vedoucích osobností náboženského a občanského života, mezi nimi i papeže Jana Pavla II. a Chiary Lubichové, zakladatelky hnutí Nových rodin. Nad Familyfestem pro Českou republiku převzali záštitu ministr zahraničních věcí ČR, hejtmani Olomouckého a Jihomoravského kraje a předseda České biskupské konference.

Kdo jsou Nové rodiny? Jsou jedním z výrazů Hnutí fokoláře. Byly založeny v roce 1967 a věnují se životu a problematice rodiny v nejširším smyslu. Členové Nových rodin se snaží přinášet jednotu do svého rodinného života na základě obnovy každého vztahu. Takovýto životní styl je účinnou protilátkou na současnou krizi rodiny jako instituce. Nové rodiny jsou otevřené pro ostatní. Sdílejí s nimi jejich potřeby, dokáží jim naslouchat, nabízejí svou pohostinnost a jsou připravené k adopci dětí. Mnoho manželských dvojic na prahu rozvodu našlo díky kontaktu s nimi odvahu k obnově dialogu a k novému začátku svého vztahu.

F Kolín v televizi - Jak asi víte, ve dnech 16. - 21. srpna se bude konat v Kolíně nad Rýnem světový den mládeže. Je to již několikáté setkání mládeže z celého světa se Svatým otcem, významná událost. Když projevíme zájem, může televize vysílat přímý přenos z této světové události katolické Církve. Co můžete pro to udělat? Poslat dopis nebo e-mail na adresu ČT s prosbou o zařazení přímého přenosu do vysílání. Adresa do televize, na kterou můžete dopis poslat:

Česká televize

Výzkum programu a auditoria

Kavčí hory

140 70 Praha 4

telefon 261 137 030 (sekretariát), 261 137 378 (Karel Zeman)

e-mail info@czech-tv.cz

web <http://www.czech-tv.cz/ct/>

I v budoucnu je možné tuto adresu použít k vyjádření svých reakcí a přání. Česká televize se zabývá každým vážně míněným diváckým podnětem či stížností a je-li uvedena zpáteční adresa, zašle na ni bez zbytečného odkladu odpověď.

F Tyto a další informace - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

- K lékaři přijde muž. Doktor se ho táže na jméno,. „P-p-p-petr P-p-p-pokorný.“ „Aha, máte potíže s řečí?“ „Ne, můj otec koktal – a matrikář byl hlupák.“

Křesťanské ctnosti a charakter

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které si občas klademe. Zkuste si to vyzkoušet.

R.S.

- **Uctivost**
1Pt 2, 17.
 - **Úcta k rodičům**
Mt 15, 4.
- **Pokora**
Lk 18, 9-14; Fp 2, 3-11.
 - **Radost**
Lk 10, 20; J 15, 11.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Arnoltice	Neděle	14:45	kaple na faře
Benešov nad Ploučnicí	Středa	17:30	kostel Narození Panny Marie
	Čtvrtek	8:30	
	Pátek	17:30	
	Sobota	8:30	
	Neděle	8:30	
Děčín I	Pondělí	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Úterý		jen v případě slavností, svátků
	Středa	18:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Čtvrtek	15:00	domov důchodců - Kamenická
	Pátek	18:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Sobota	8:00	kostel Povýšení sv. Kříže
	Neděle	8:00	kostel sv. Václava a Blažeje
	Neděle	10:00	kostel Povýšení sv. Kříže
Doubice	Sobota	17:00	kostel Nanebevzetí P. Marie
Hřensko	Sobota	14:00	kostel sv. Jana Nepomuckého
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Těchlovice	Sobota	16:00	kostel Stětí sv. Jana Křtitele
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplňme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

Věroměr

Max Kašparů

Úvod

Škoda, že ještě nikdo nesestrožil láskoměr. Zařízení, které bychom přiložili k člověku. A tak jako mu měříme krevní tlak nebo teplotu, zjistili bychom i míru jeho lásky. Zamílovaní by rázem věděli o upřímnosti lásky svých protějšků, občané by věděli, kolik „lásky“ na ně hrají politici a kolik

politického sobectví se za tím skrývá, učitelé by měřili svým žákům lásku k učebním předmětům...

Kdyby na jedné straně stoupala po tomto vynálezu poptávka, určitě by na druhé straně rostly řady těch, kteří by láskoměry ničili na potkání. Byly by to totiž svým způsobem detektory lži. Pokud nic takového na světě není, může se často v lásce klamat. Maskovat planými slovy o lásce vlastní citovou prázdnotu a dělat na okolí dojem...

Stejně tak je škoda, že ještě nikdo na světě nesestrojil věroměr, přístroj, kterým by se dala měřit velikost víry. Nemyslím tím víru v cokoliv. Mám na mysli víru křesťanů v Boha. Pan farář by stál v neděli u dveří kostela a měřil by víru svých oveček. Potom by podle toho ušil na míru kázání, do kterého by ovečky dorostly, a jejich víra se po něm zvětšila. Možná by ještě někdo vymyslel nějaký svatoměr na měření svatosti a další kutil by spojil oba dva vynálezy dohromady a měli bychom věrosvatoměr....

Pan farář by u kostelních dveří měřil obojí a určitě by si bral přístroj i do zpovědnice. To by byla pomůcka! Bylo by však ošemetné nechat někde takovou věc ležet volně. Co kdyby zařízení nějaký vtipálek vzal a šel přeměřit pana faráře? Osobně si myslím, že takové zařízení mají v nebi. Už dávno. A protože je patentováno made in Caelo, nemůže se dostat na zem. A snad je to tak dobře.

O velikosti víry se ovšem diskutuje, stejně jako se mluví o velikosti lásky nebo odvahy, ale protože nám všem chybí objektivní kritéria, máme na velikost víry každý svůj subjektivní pohled. Ten ovšem může být křivý podle naší vlastní víry a naší lásky. A tak místo toho, abychom si měření zjednodušili, zamotává se nám všechno stále víc a víc.....

Jedno je ale jisté. Dá se rozlišit víra živá a mrtvá. Jasně měřítko měl už apoštol svatý Jakub, který říká, že víra bez skutků je mrtvá. (Jak 2, 17) I když v praxi používáme barometr, tachometr nebo spirometr, nemůžeme mít věrometr. Přesto jsem se pokusil napsat Věroměr. Aspoň jako pomůcku pro rozlišení víry živé, víry mrtvé a víry v bezvědomí. Protože jsem nechtěl zůstat jen u výkladu problematiky, pokusil jsem se hledat i cestu k oživení víry. Bystřejšímu čtenáři vyjde léčebné řešení na každé stránce. Ostatním občas trochu napovím.

1. Kapitola

Úvodní test pro lid kostelní

Známý anglický spisovatel G. B. Shaw kdysi řekl, že zná tři druhy lži. Lež malou, velkou a statistiku. Jiní říkají, že statistika je přesný součet nepřesných čísel. Ať už je to jakkoli, neobejde se bez této matematické disciplíny žádné lidské společenství. Vstoupila i do církve. Proto se také občas koná sčítání lidu kostelního. V některých farnostech je to velmi jednoduché,

protože tu kněz, kostelník a ministrant hrají přesilovku proti ostatním účastníkům bohoslužby. V jiných, zvláště moravských farnostech, je sčítání obtížnější. Na konci mše svaté vyběhnou ministranti ke všem východům a počítají. Potom se všechna čísla sejdou na biskupství a potom ještě kdesi výše a nakonec se dozvíme, kolik lidí chodí v neděli do kostela. Snad bylo právě takové statistické šetření podnětem k zajímavé akci několika studentů v jednom moravském městě. Dohodli se, že po nedělní bohoslužbě položí lidem vycházejícím z kostela dvě otázky:

1. O čem hovořil dnešní úryvek z evangelia?
2. Od koho evangelium bylo?

Zeptali se celkem padesáti lidí. Sedm dotázaných vědělo, o co v evangelijském úryvku šlo. Ostatní svoji neznalost „retušovali“ výmluvou, že se hluboce modlili nebo mysticky rozjímali právě v době, kdy kněz z evangelia četl. Druhá otázka byla pro tázané ještě horší. Z padesáti lidí znal evangelistu jenom jeden. Zda to skutečně věděl – nebo to takřikajíc trefil – těžko říci. Koneckonců pravděpodobnost 4:1 není zas tak malá...

Když mi jeden ze studentů vyprávěl o tomto výzkumu, napadlo mne udělat si statistiku vlastní a nabídnout také vám, čtenářům této knížky, zrcadlo. Podívejme se do něho a zařaďme se do jedné ze sedmi kategorií. Zhodnocení a řešení testu naleznete na konci 1. kapitoly.

1. Chodiči (od slova „choditi“)

Je to nikoli nepočtená skupina nedělních návštěvníků kostela. Patříte-li mezi ně, určitě se poznáte. Každou neděli ráno s kloboukem nebo jinou sváteční proprietou vstupují do chrámového prostoru. Většinou tam mají své místo a s nelibostí nesou, pokud jim je obsadí někdo jiný. Ať už v lavici, nebo u vchodu do kostela. Právě tam stojí vůbec nejraději. Čím dál od oltáře – tím lépe. Pokud je vstup do kostela přímo proti hlavnímu oltáři, zůstávají stát často rovnou na prahu. Když se jich tam sejde aspoň pět, zablokují vchod, což zvenku budí dojem, že kostel je nabitý do posledního místa a další už se nevejdou. Přitom je celý kostel plný prázdných lavic. Chodiči jsou ti, kteří sice chodí do kostela, ale buď jen na své místo nebo hned vedle. Blíže k oltáři to jaksi nejde...

Chodí takto roky, možná desetiletí, ale prakticky nepřistupují nikdy ke svátostem. Ne že by nemohli, že by jim bránila církevněprávní překážka. Prostě nepřijímají nic víc než ono místo vzadu v kostele. Odvolávají se na to, že jim to stačí, a možná tuto skromnost chápou jako ctnost. Zato si vždycky chodí pro popelec. Je zajímavé srovnat, kolik lidí jde v neděli po Popeleční středě ke svatému přijímání a kolik lidí si jde pro popelec. Pro ten jdou úplně všichni. Lze to snad vysvětlit tím, že přijetí Eucharistie, na rozdíl od přijetí popelce, je spojeno se svátostí smíření a s určitou úrovní

duchovního života. Nadto ten, kdo si jde jednou za rok pouze a jenom pro popelec, má dojem, že žije bohatý duchovní život... A ať se v nebi i na zemi všichni dívají, jaké on, pravověrný a zapálený katolík, přináší tímto aktem oběti. Vyprávěl mi jeden kněz, že při udělování popelce k němu přistoupila starší žena a otevřela ústa. Z psychoanalytického hlediska je to gesto dosti výmluvné. Vraťme se ale celkově ke skupině chodičů. Když kněz nebo jáhen vysloví na konci bohoslužby jimi dlouho očekávanou větu „jděte ve jménu Páně“ s radostí a úlevou odpoví „Bohu díky“, a protože stojí právě u dveří, jsou první z kostela venku. A zas mají na týden vystaráno. Co se děje ve farnosti, je naprosto nezajímá. Se skupinou chodičů mám zkušenost z jedné farnosti, kde jsem jako jáhen vedl bohoslužbu slova místo nemocného místního kněze. Kostel v obci byl veliký, dlouhý a skoro prázdný. Kromě dvou nebo tří žen, které seděly vpředu, se až úplně vzadu u dveří tísnila asi desetičlenná skupina, kterou právě popisuji. Protože kostel nebyl ozvučen, museli ti stojící vzadu velmi špatně slyšet. Proto jsem odešel od ambonu až úplně dozadu a slova svatého evangelia přečetl přímo jim. Víím, že jsem porušil liturgické předpisy, ale zvěstoval jsem evangelium bezprostředně. Viděl jsem na té skupince neklid, rozpaky a trému. Ke svatému přijímání přistoupily pouze vpředu sedící ženy. Domnívám se, že vy, kteří čtete tyto řádky, do skupiny chodičů nepatříte. Chodiči totiž prakticky skoro nic z literatury, které říkají „kostelní“, nečtou. Takže jim konfrontace s tímto testem nehrozí.

(pokračování příště)

Postní doba

Vznik a význam postní doby

Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se, kde je dobrá cesta a vydejte se po ní a vaše duše naleznou klid. (Jer 6, 16)

V prvních křesťanských staletích byla postní doba skoro výhradně věnována přípravě žadatelů o křest (katechumenů) na slavnostní přijetí křtu, který byl udělován o Velikonocích.

Pro ty, kteří již byli pokřtěni, se postní doba stala obdobím obnovy víry a přípravou na obnovu svého křestního slibu. Postní doba je příležitostí obrácení své pozornosti k Bohu, k sobě, ale i k lidem v našem okolí.

Praktické kroky v postní době

Osvědčenými kroky v postní době jsou: modlitba, půst a almužna.

Modlitba je cestou k přebývání s Bohem. Je důležitým momentem při naslouchání Bohu. Spojuje nás s ním a skýtá možnost vše důležité v našem životě přezkoumat před jeho tvář.

Půst zdaleka není jen odeřením si jídla. Je zřeknutím se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející. Tím, čeho se zřekneme, můžeme obohatit potřebného bližního.

Almužna je slovo dnes zastaralé. Ale i dnes vládne mnohdy bolestná nerovnost mezi lidmi. Nerovnost ekonomická, nerovnost co do pocitu štěstí, užitečnosti, lidských kontaktů... Almužna tedy může znamenat: dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost těm, kteří to potřebují.

Postní doba je dobou pokání, neboli obrácení.

Obráťte se a budete žít!

Kdykoliv proroci, Ježíš, či apoštolové vybízejí k pokání, mluví zcela jednoznačně o změně vnitřního smýšlení, o hluboké proměně v srdci. Slovo „srdce“ neznamená v biblické mluvě pouze cit a citovou náklonnost, jak se dnes všeobecně myslí. „Srdcem“ se v Bibli představuje to, co je v hlubinách každého člověka, v jeho nejhlubším nitru.

Nejpodstatnějším prvkem pokání, neboli obrácení, není obrácení své pozornosti na sebe a na své slabosti. Podstatou pokání je obrácení se k Bohu, k jeho láskyplnému vztahu ke každému z nás.

Obrácení znamená: obrátit svou pozornost nejprve k Bohu, který sídlí v srdci každého z nás. Vždyť teprve pod pohledem lásky lze v životě něco budovat a měnit!

Obráťte se a budete žít! (Ez 18, 30-32)

www.vira.cz

Jak vést někoho k odpouštění?

Chceme-li pomoci někomu, kdo byl psychicky zraněn, pak se může stát, že naše pomoc bude jen další ranou pro beztak již bolestí zmořeného člověka. Jak vypadá taková necitlivá péče?

Když postiženého tišíme v jeho nařikání a doporučujeme mu, aby se uklidnil, jednáme správně? Psychické zranění bolí - stejně jako zranění na těle. Člověku se uleví, když se může vynářikat. Proto se těšitelům radí: Plačte s plačícími, a neříkejte jim, ať přestanou plakat. I v situacích psychických zranění je dobře, když se postižený, ukřivděný a ponížený někomu na rameni vypláče.

Jinou nevhodnou formou „pomoci“ je říkat postiženému, že to nebylo nic vážného. Pro postiženého - a jeho čest, hrdost a sebepojetí - to vážné bylo. Tím více, čím je jeho „já“ slabší a citlivější. Když mu říkáme, že to nic nebylo, bereme mu oporu jeho „já“.

Odpouštění je dar ne povinnost

Kolikrát jsem slyšel, jak postižený v zápalu spravedlivého rozhořčení hrozil viníkovi pomstou. Dal jsem se svést a začal jsem mu to okamžitě rozmlouvat. Zapomněl jsem, že čím více mi rodiče něco zakazovali, tím více mě to přitahovalo.

Chtě nechtě jsem si musel uvědomit, že pro člověka, který utrpěl křivdu, bylo to, co se stalo, jasně nefér a z toho pak postižený vyvozuje své „svaté právo“ na pomstu. Není divu, že ten, kdo ho nutí ihned odpustit, přeslechl, co říká Fred Luskin: „Každý člověk vidí svět po svém - rozhodně jinak než my.“

Opravdové odpuštění je dobrovolně poskytnutým darem. Proto k němu nemáme nikoho nutit. A zde je možno se setkat s vážnou chybou i u dobrých křesťanů. Ti někdy postiženého nutí, často když je rána ještě otevřená, aby viníkovi odpustil. Oč jde, můžeme ukázat na vyslovení takové rady děvčeti, které bylo právě znásilněno: „Jsi křesťanka, musíš mu to odpustit!“ Její odpověď byla jednoznačná: „Nikdy!“ Byla chyba jen na její straně?

úryvek z knihy: Nezraňujte zraněné!, autor Jaro Křivohlavý

Pořad bohoslužeb o velikonocích 2005

KDY	CO	KDE	OD KOLIKA	
20. 3.	Květná neděle	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:30	-
21.3.	Pondělí	kostel sv. Františka - Podmokly	6:45	-
22.3.	Úterý	kostel sv. Františka - Podmokly	-	17:00
23.3.	Středa	kostel sv. Františka - Podmokly	6:45	-
24.3.	Zelený čtvrtek	kostel sv. Františka - Podmokly	-	18:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	-	16:00
25.3.	Velký pátek	kostel sv. Františka - Podmokly	-	18:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	-	16:00
26.3.	Bílá sobota	kostel sv. Františka - Podmokly	-	20:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	-	-
27.3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:30	-
28.3.	Pondělí velikonoční	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	-
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:30	-

Bohoslužby v celém Děčíně máme na našem webu a zvláštním letáčku!

- „Jak můžeš říct tetě Anně, že je hloupá? Hned utíkej a řekni jí, že tě to mrzí!“ Chlapeček se omlouvá: „Teto Anno, hrozně mě mrzí, že jsi hloupá.“

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:30	starší děti	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	starší děti	Soňa Šenková
čtvrtek	15:45-16:45	mladší děti	Andrea Krumpolcová
čtvrtek	15:45-16:45	starší děti	Marie Jirásková

R. S.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

19. 3. Slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie
27. 3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Významné dny

20. 3. Den uprchlíků
21. 3. Mezinárodní den boje za odstranění rasové diskriminace
25. 3. Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti

Výroční dny biskupů

9. 3. Mons. Esterka kněžské svěcení (1963)
12. 3. Mons. Škarvada kněžské svěcení (1949)
17. 3. Mons. Otčenášek kněžské svěcení (1945) - 60. výročí
Mons. Graubner jmenován tit. biskupem (1990) - 15. výročí
Mons. Hrdlička jmenován tit. biskupem (1990) - 15. výročí
Mons. Radkovský jmenován tit. biskupem (1990) - 15. výročí
Mons. Lobkowicz jmenován tit. biskupem (1990) - 15. výročí
19. 3. Mons. Koukl svátek
Mons. Hrdlička svátek
Mons. Kajnek svátek
27. 3. Kard. Vlček jmenován arcibiskupem (1991)
30. 3. Mons. Otčenášek jmenován tit. biskupem (1950) - 55. výročí
31. 3. Kard. Vlček biskupské svěcení (1990) - 15. výročí
Mons. Cikrle biskupské svěcení (1990) - 15. výročí
Mons. Paďour převzetí služby biskupa – koadjutora (2001)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé 2. úterý od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - středa od 16:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	06:45		
Úterý		17:00	
Středa	06:45		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

☞ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 03. 2005, před 1. nedělí v dubnu ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)